

POVEȘTI

AUZITE

DE LA BUNICUȚA

GOGOAȘA

2

CEI TREI PURCELUȘI

6

PUNGUȚA CU DOI BANI

12

CAPRA CU TREI IEZI

18

RIDICHEA

24

MOTANUL ÎNCĂLȚAT

30

SCUFIȚA ROȘIE

36

BUCLE-DE-AUR

ȘI CEI TREI URSULEȚI

42

BOBOCELUL CEL URÂT

48

ALBĂ-CA-ZĂPADA

56

CENUȘĂREASA

64

FRĂȚIOR ȘI SURIOARĂ

72

PRINȚESA FLUTURE

80

*ediția a V-a, revăzută și completată,
adaptată la noile norme ortografice*

GOGOAȘA

Era odată o bunicuță. Ea cocea plăcinte gustoase, colăcei, prăjituri. Într-o zi s-a apucat să facă o gogoasă. A luat făină, unt, smântână, ouă, a frământat aluatul și i-a ieșit o Gogoasă tare frumoasă. A pus-o în cuptor s-o rumenească, să i-o servească moșneagului.

Când era gata, a pus Gogoasa într-o farfurie, pe masă. Părea să fie delicioasă!...

S-a dus bunicuța să-l cheme pe moșneguț la mâncare. În timpul acesta, Gogoasa s-a uitat pe geam și a văzut o frumusețe rară: un cer albastru-albastru pe care se jucau niște nourași, un câmp cu floricele în care zburau fluturași multicolori, iar în depărtare – o mare verde. „Ce să fie oare?” s-a întrebat Gogoasa.

Ce noroc că fereastra era deschisă! A sărit iute – țup! și s-a rostogolit printre florile din curte.

Mergea ea, veselă că a fugit de la bunicuța, care avea s-o mănânce. Se bucura de frumusețea din jur, de lumina zilei de vară, de zumzetul albinuțelor.

Tot rostogolindu-se așa, uite că i-a ieșit în cale un Iepuraș.

– Bună ziua, i-a zis Iepurașul.

– Bună ziua, i-a răspuns politicos Gogoasa. S-a gândit însă că ar putea fi periculos și și-a continuat calea.

– Vino mai aproape, pari foarte gustoasă, i-a spus Iepurașul, lingându-se pe botișor.

– Puneți pofta-n cui! Am fugit de la bunicuță nu pentru ca să mă mănânci tu! Și Gogoșa s-a rostogolit iute, dispărând cât ai clipi din ochi.

Moș Martin se ducea să caute ceva de-ale gurii, miere dulce sau pomușoare, și a zărit-o pe Gogoșă. „Tare mi-e foame! Mor-mor! Ce mâncare gustoasă!” s-a gândit.

– Gogoșico, încotro ții calea? Vino înapoi, a strigat-o el.

– Mă plimb, a răspuns Gogoșa. Nu vin, cred că vrei să mă papi. Am știut să fug de la bunicuță și de la Iepuraș, voi fugi și de la tine! Și s-a făcut nevăzută.

Nenea Lup i-a ieșit în cale urlând:

– Stai că te prind eu! U-uuu! Sunt flămând! U-uuu!...

– Ba nu mă prinzi, i-a strigat de departe Gogoșa. Nu mă tem de tine! Am fugit de la bunicuță, de la Iepuraș, de la Urs, voi fugi și de la tine! Rămâi cu bine, Lup rău! Vulpișoara a auzit conversația dintre Lup și Gogoșă. A ieșit din ascunziș și i-a spus Gogoșei cu voce mieroasă:

– Gogoșico, tare ești frumușică. Hai să fim prietene!

– Hai, s-a învoit Gogoșa, fără a bănuși ceva rău, și s-a apropiat de frumosul animal roșcat.

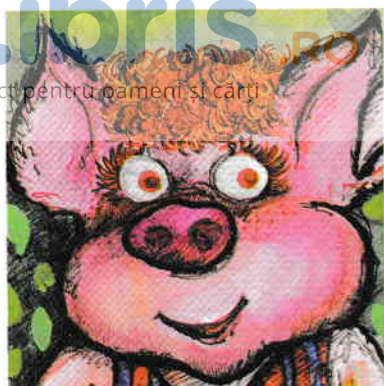
– Vai, ce frumoasă ești! Urcă-te pe botișorul meu, să-ți admir ochișorii!

Naiva Gogoșă! S-a suit pe botul Vulpii, iar aceasta – hap! a înghițit-o, spunând: „Uite așa pățesc cei prostuți!”

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

CEI TREI PURCELUȘI

Trăiau odată trei purceluși, mititei, dolofani și drăgălași.

Pe unul îl chema Nif, pe altul – Naf, iar pe al treilea – Nuf.

Nif avea ochi roșii mari, păr cârlionțat și botișor mic.

Naf avea ochi verzi, păr scurt, lins și urechiușe mici.

Nuf avea ochii albaștri și botișorul mare.

Mămica lor tare mai era mândră de copilașii săi, căci erau frumoși, harnici și ascultători.

Ei se jucau împreună toată ziua, zburdau pe câmpie și erau veseli. Seara însă purcelușii se întristau, căci nu aveau casă și trebuiau să doarmă afară. Iar afară uneori ploua și era frig...

Aveau purcelușii un dușman comun – Lupul, care putea să-i mănânce.

Într-o bună zi mămica lor a plecat departe și nu mai avea cine să le poarte de grijă.

Purcelușii au hotărât să-și construiască câte o casă. Zis și făcut.

Au adunat ei materialele necesare și s-au pus îndată pe lucru.

Un purceluș și-a ridicat o căsuță din paie, altul – din lemn, iar al treilea – din cărămidă.

Nuf a muncit cel mai mult, căci nu e lucru ușor să ridici o casă din cărămidă!

Tare mai erau frumoase casele! Aveau câte o fereastră, câte o ușă și câte un horn, pe unde să iasă fumul iarna, când se vor încălzi la gura sobei.

Dar iată că Lupul cel rău a aflat de purceluși și s-a pornit să-i caute. A mers el cât a mers și a ajuns la căsuța din paie a lui Nif. A bătut la ușă și a zis:

– Purceluș drăgălaș, deschide-mi te rog ușa, că de nu, îți voi distruge casa!

Nif știa că nu trebuie să deschidă Lupului, de aceea a tăcut mâlc. Lupul a prins a zgâlâni pereții de paie și a sufla cu putere, până a făcut casa pulbere.

Purcelușul, speriat, a rupt-o la fugă și și-a găsit adăpost la frățiorul său, Naf, care locuia nu departe, în căsuța de lemn. Se lăsa deja întunericul.

Nif i-a povestit frățiorului cele întâmplate. După ce au tras zăvorul, s-au culcat.

N-a trecut mult timp și iată că au auzit o bătaie puternică la ușă și vocea Lupului:

– Deschideți iute ușa, purcelușilor, că de nu, vai și amar de voi! Vă fac casa praf!

Nif și Naf s-au speriat, știind cât de rău și de puternic este Lupul. Au rupt ei o scândură din peretele din spatele casei și, tiptil, s-au furișat afară. Ce să facă?

